

ODLUKA O NEPRIHVATLJIVOSTI

Datum usvajanja: 05. februar 2014. god.

Slučaj br. 2013-17

Ramadan Rahmani

protiv

EULEX-a

Komisija za razmatranje ljudskih prava na zasedanju 05. februara 2014. godine sa sledećim prisutnim članovima:

Gđa Magda MIERZEWSKA, predsedavajući član
Gdin Guénaël METTRAUX, član
Gđa Katja DOMINIK, član

Uz asistenciju

Gdin John J. RYAN, viši pravni službenik
Gđa Joanna MARSZALIK, pravni službenik
Gdin Florian RAZESBERGER, pravni službenik

Uzveši u obzir gore spomenutu žalbu, predstavljenu u skladu sa Zajedničkom akcijom Saveta 2008/124/CFSP koja datira od 04. februara 2008. god., EULEX-ovim Konceptom odgovornosti koji datira od 29. oktobra 2009. god. o osnivanju Komisije za razmatranje ljudskih prava i Pravilnika o radu Komisije prema poslednjim izmenama od 15. januara 2013. godine,

Nakon većanja, donosi sledeću odluku:

I. POSTUPAK PRED KOMISIJOM

1. Žalba je registrovana 24. juna 2013. godine.

II. ČINJENICE

2. Činjenice slučaja, kao što ih je podnositelj žalbe podneo, mogu se rezimirati kao što sledi:

3. Podnositac žalbe tvrdi da se 14. septembra 1977. godine povredio na radnom mestu, Društveno Preduzeće (DP) "Ramiz Sadiku".
4. Žalilac navodi da je nekoliko odluka doneto povodom njegovog slučaja kojima je potvrđeno da ostvaruje pravo na invalidsku penziju. Pored penzije, takođe mu je priznato da ima pravo na dodatak koji će biti nadoknada za platu sve dok ne napuni 65 godina.
5. Podnositac žalbe se poziva na "odluke" donete od strane svog bivšeg poslodavca DP "Ramiz Sadiku" koje datiraju od 13. maja 1989. godine, odluka Suda Udruženog Rada u Prištini od 17. marta 1986. godine, odluka Osnovnog Suda u Prištini od 17. marta 1987. godine, i odluka Vrhovnog Suda Kosova od 21. aprila 1993. godine.
6. Žalilac tvrdi da sve ove odluke potvrđuju da on ostvaruje pravo na invalidsku penziju i pravo na dodatak. On je navedenu penziju i dodatak primao do 1999. godine. Nakon toga, i dalje je nastavio da prima invalidsku penziju ali mu je dodatak ukinut.
7. Žalilac tvrdi da je podneo žalbe kod nekoliko organa vlasti. Dana 19. marta 2013. godine, Ustavni Sud je doneo "Odluku o neprihvatljivosti", kojom je odbio žalbu žalioca kao podnetu "van vremenskog okvira".
8. Dana 10. juna 2011. godine, Sudsko Veće Posebne Komore Vrhovnog Suda (PKVS) donelo je presudu povodom tog pitanja i odbilo žalbu žalioca kao neosnovanu.
9. Dana 15. avgusta 2011. godine, žalilac i 117 drugih žalilaca, podneli su žalbu protiv presude Sudskog Veća PKVS-a kod Apelacionog Veća PKVS-a. Žalilac je tražio da se prihvati njegova žalba, da se uključi na listu kvalifikovanih radnika koji imaju pravo na ideo od 20% od prihoda od privatizacije DP-a "Ramiz Sadiku", kao i da se poništi sporna presuda.
10. Dana 22. aprila 2013. godine, Apelaciono Veće PKVS-a proglašilo je slučaj podnosioca žalbe prihvatljivim ali neosnovanim. PKVS je utvrdila da žalilac kao i nekoliko ostalih žalilaca nisu podneli dokaze kako bi dokazali da su na bilo koji način diskriminisani "*i da nisu čak ni naveli činjenicu iz koje se moglo pretpostaviti da je bilo direktne ili indirektne diskriminacije.*" Što se tiče tvrdnje žalioca za njegova prava na penziju, Apelaciono Veće PKVS-a je odbilo njegov zahtev kao neosnovan, bez pružanja ikakvog obrazloženja.
11. Žalilac tvrdi da su Vrhovni Sud i Ustavni Sud njemu uskratili "*osnovno pravo na dodatak na platu kao osobi sa invaliditetom*".
12. Štaviše, žalilac tvrdi da mu nije propisno data nadoknada u pogledu privatizacije DP-a "Ramiz Sadiku".

III. ŽALBE

13. U suštini, žalilac traži da njegov slučaj međunarodne sudije EULEX-a još jednom razmotre. On traži nadoknadu za ideo u 20% od prihoda od privatizacije DP-a "Ramiz Sadiku", kao i novčani dodatak na njegovu invalidsku penziju.

IV. ZAKON

14. Kao pitanje materijalnog prava, Komisija je ovlašćena da primeni instrumente za ljudska prava što se ogleda u EULEX-ovom konceptu odgovornosti od 29. oktobra 2009. godine o osnivanju Komisije za razmatranje ljudskih prava. Od posebne važnosti za rad komisije su evropska konvencija o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda (čitaj: Konvencija) i Međunarodna povelja o građanskim i političkim pravima koja postavlja minimalne standarde za zaštitu ljudskih prava koja moraju biti garantovana javnim organima vlasti u svim demokratskim pravnim sistemima.
15. Pre razmatranja žalbe o njenoj osnovanosti, Komisija treba da odluci da li da prihvati žalbu, uvezvi u obzir kriterijume prihvatljivosti koji su određeni pravilom 29. iz Pravilnika o radu.
16. Komisija može da ispita žalbe koje se odnose na kršenja ljudskih prava od strane EULEX-a na Kosovu tokom sprovodenja svog izvršnog mandata unutar sektora pravosuđa carine i policije, kao što je i definisano pravilom 25, stavka 1. u njihovom Pravilniku o radu.
17. Prema pravilu 25. Paragraf 1., na osnovu koncepta odgovornosti u OPLAN-u EULEX-a na Kosovu, Komisija ponavlja da ne može da razmatra sudske postupke koji se vode pred sudovima na Kosovu. Komisija nema nadležnost u pogledu administrativnih ili sudske aspekata rada kosovskih sudova. Komisija je već više puta zaključila da čak i činjenica da EULEX-ove sudske se sude na klipi bilo kog datog suda ne umanjuje činjenicu da taj sud čini deo Kosovskog pravosuđa (vidi, između ostalog, [E protiv EULEX-a](#), 2012-17, od 30. avgusta 2013. god. u par. 25; [Z. protiv EULEX-a](#), 2012-06, od 10. aprila 2013. god. u par. 31 ili [Halili protiv EULEX-a](#), 2012-08, od 15. januara 2013. god. u par. 21).
18. Sledi da pitanja izneta od strane žalioca u ovom predmetu ne spadaju unutar sfere mandata Komisije, kao što je i formulisano u pravilu 25. Paragraf 1. u Pravilniku o radu Komisije i OPLAN-u EULEX-a na Kosovu.

IZ TIH RAZLOGA,

Komisija, jednoglasno, tvrdi da nije nadležna da ispita žalbu, pošto spada van njihove pravne nadležnosti unutar značenja člana 29. (d) Pravilnika o radu Komisije, i

PROGLAŠAVA ŽALBU NEPRIHVATLJIVOM.

U ime Komisije,

John J. RYAN
Viši pravni službenik

Magda MIERZEWSKA
Predsedavajući član